

Bir Deli Şiir

– HacıAli Bayram · 31 Ekim 2009

Ilgın-Nisan -1996

Uzayımız vayy
Devasa boyutlarıyla uçsuz bucaksız.
Azı süt beyazı,
Çoğu zift karası.
Düşü, düşünmesi olanaksız.

Gözlenebilir olay ufkunda,
Tirimilyar yıldız adasından biri;
Kim bilir kaç tür hayatın menşei,
Evrenimizde küçücük bir ak nokta,
Starlar şehri, Samanyolu galaksimiz.

O sarmal, muazzam galaksi vayyy
Birbirine hasret iki ucunun arası.
Erişemediğimiz ışık hızıyla milyarlarca yıl.
Yıldızlarının çoğu cehennem karası.
Ölmüş çoktan onda dokuzu,
Diri ancak birden azı
.
Yine de yüz milyarlarca güneşli...
En küçüğü bizimki...

Güneşimiz vayyy
Ömrü tahmini yirmi beş milyar yıl,
Galaksi içinde bir görünmez nokta...
Çift doğmuşken diğerleri gibi;
Bir buçuk milyon dünya kutrunda.
Bir kara deliğe yem olmuş ikizi.

Dünyamız vayyy
Sanki sistemin nazar boncuğu,
Mavi-beyaz nadide bir kolye.
Güneşin hayat veren tek çocuğu.

Kimilerine göre dokuz kardeřten ilki;
Kimilerine göre on iki.

Dünyamız vayyy
Bazı yalan, bazı gerçek dediğimiz...
Deđerini yeterince bilmediđimiz.
Yediđimiz içtiđimiz;
Köře bucak yerleřtiđimiz.
Akılsızca, cümbür cemaat,
Doğasını talan ettiğimiz.
Yerini, göđünü deldiđimiz.

Ve vayy vayyy
Köyümüz kasabamız...
Kutlu sılai rahimimiz.
Beton yığını her biri,
Sakinleri yarı deli řehirlerimiz.

Ve vayy ve vayyy
Pembe yuvalarımızda güya,
Kutu kutu...
Biz;
Bir bölü altı milyar ins.
Teke tek diřimiz erkeđimiz.

Düřünür müyüz hiç...
Düřünür müyüz?
Evrenimizi,
Evrendeki yerimizi...
Günde kaç kere...
Kaç kere;
Küçük dağları biz yarattık diyoruz;
Ne evreni,
Yaratanı,
Ne kendimizi biliyoruz.

Yenik düşüyoruz,
Günü birlik yaşama.
Affet demiyoruz, affetmiyoruz.

Her gün ayrı bir deli Őir yaŐayıŐımız,
Sen ve ben, vayy vayyy
Tüketime sevdalı gönül
Haddimizi bilmiyoruz.